

tot, 1800 zsidó „munkást”⁷⁹. E transzport távozása után a zsidó foglyok létszáma átmenetileg 350-400 főre csökkent. A tábort azonban hamarosan újra feltöltötték új áldozatokkal, akiket a legkülönbébb csip-csup vádakkal tartóztattak le, például nem viselték a sárga csillagot, vagy nem előírás szerint tüzték ki azt.

A kistarcsai zsidók szerencséjére a tábor egy nagyon emberséges rendőrfelügyelő, Vasdényei István parancsnoksága alatt állt. Több beosztottja is készségesen együttműködött a zsidó jótékonyági szervezet képviselőjével.⁸⁰

A kistarcsai internáltak számára azonban tragikus epizód kezdődött július 12-én, amikor Vasdényei bizalmasan közölte Bródy Sándorral, a MIPI képviselőjével,⁸¹ hogy a zsidótlanító osztag Horthy tilalma ellenére újabb transzportot tervez. A terv 1500 zsidó deportálását írta elő – 1000 főt Kistarcsáról és 500-at az Országos Rabbiképző Intézetből –, akiket a budapesti Gyűjtőfogháznál kellett vonatra tenni. Kb. 1450 zsidót be is hoztak a két táborból, s hogy kitöltsék a tervezett létszámot, további ötven főt – köztük több újságíró és ügyvédet – Horthyligetéről vittek a Gyűjtőfogházba. A Zsidó Tanács azonban, melyet Bródy tájékoztatott a tervezett transzportról, értesítette a kormányzót, és informálta Serédi Jusztinián bíborost, Magyarország hercegprímását, Apor Vilmos győri püspököt, továbbá a semleges országok diplomáciai képviselőit, akik valamennyien szintén érintkezésbe léptek a kormányzóval az ügyben. A hathatós közbenjárás eredményeként Horthy kérdőre vonta Jarost, és utasította, hogy akadályozza meg a deportálást. Utasítása értelmében Lulay Leó százados, Ferenczy helyettese, Hatvan körül utolérte a vonatot, és visszairányította Kistarcsára.

Eichmann valósággal őrzöngött. Hogy fenntartsa tekintélyét és hírét, s hogy kijátssza a kormányzót és a Zsidó Tanács tagjait, akik meghíúsították egyik tervét, ravasz húzást eszelt ki a kistarcsai csoport deportálásának keresztülvételére. Tisztában lévén a Tanács tevékenységével és kapcsolataival, elrendelte, hogy a Zsidó Tanács minden tagja jelenjék meg hivatalában, a budai Sváb-hegyen lévő Majestic Szállóban július 19-én reggel 8 órakor. Ott egész nap a külvilágtól elszigetelve tartották őket; néhány órás várakozás után Otto Hunsche SS-Hauptsturmführer, Eichmann egyik helyettese foglalkozott velük: olyan kérdésekről csevegett, hogy miképp lehetne megjavítani a zsidó közösség hangulatát, meg hogy miért nem járnak a zsidók mozikba. Mindez természetesen azt célozta, hogy megakadályozzák a Tanács vezetőit abban, hogy a nap folyamán magyar tisztségviselőkkel lépjenek kapcsolatba. Közben egy Gestapoegység Franz Novak SS-Hauptsturmführer vezetésével kiment Kistarcsára, és a magyar zsidótlanító osztaggal, különösen Bakyyval és Ubrizsi Pál-